ת"פ 44501/11/16 – מדינת ישראל נגד נאסר עזאזמה (עציר) – בעצמו,סלאם טמטאוי (עציר) – בעצמו

בית-משפט השלום בבאר-שבע

ת"פ 44501-11-16 מדינת ישראל נ' עזאזמה (עציר) ואח' 8 ביוני 2017

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה	מדינת ישראל על-ידי בא-כוחה עו"ד נמרוד שחל
נגד	
הנאשמים	1. נאסר עזאזמה (עציר) - בעצמו על-ידי בא-כוחו עו"ד שלום פיניאה 2. סלאם טמטאוי (עציר) - בעצמו על-ידי בא-כוחו עו"ד יאיר דרייגור

נוכחת:

מתורגמנית ביהמ"ש לשפה הערבית, גב' אושרית עמרו

[פרוטוקול הושמט]

<u>גזר-דין</u>

הנאשמים 1 ו-2 הורשעו על פי הודאתם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בהתאם להוראת סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו בהתאם להוראת סעיף 275 לחוק העונשין. הנאשם 1 הורשע גם בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בהתאם להוראת סעיף 10 א לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 11.7.16 או בסמוך לכן, נסעו הנאשמים בצוותא ברכב טויוטה לנדקרוזר מ"ר 1112462 (להלן: "**הרכב**") לאזור מעלה פארן, כשהנאשם 1 נהג ברכב. כעבור זמן מה החלו הנאשמים לנסוע מאזור מעלה פארן על כביש 40 לכוון מצפה רמון כאשר ברכב יש 3321.9 גרם קנבוס מחולק ל-6 יחידות (להלן: "**הקנאביס**") ו-1590.5 גרם חשיש מחולק ל-20 יחידות (להלן: "**החשיש**").

עוד עולה מכתב האישום המתוקן כי בתאריך הנ"ל בסמוך לשעה 5:00, במסגרת מעקב שביצעו שוטרים על הרכב אשר כלל פריסת מחסומים על הכביש, הבחינו הנאשמים במחסום, עקפוהו מימין והחלו לנסוע במהירות. במהלך הימלטותם מהשוטרים, השליכו מהרכב את הסמים במטרה להכשיל השוטרים בתפקידם. בעשותם את האמור, החזיקו הנאשמים בצוותא בסמים מסוג קנאביס וחשיש כאמור, שלא לצריכתם העצמית ושלא כדין.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

במסגרת הסדר הטיעון לא הייתה הסכמה לעניין העונש וכל צד היה חופשי בטיעוניו.

<u>תסקיר בעניינו של הנאשם 2</u>

על פי המתואר בתסקיר שירות המבחן, הנאשם 2 רווק, בן 21, תושב הפזורה הבדואית, הבכור מבין ארבעת אחיו ובן להורים גרושים שנישאו בשנית. יחסיו עם האב רופפים הואיל ולתפיסתו עזיבתו את האם פגעה כלכלית במשפחה והשליכה ישירות על חייו שלו והטילה מעמסה כבדה על אמו. נוכח המצוקה הכלכלית החל לעבוד בעבודות שונות מגיל צעיר ודאג לטיפול ומימון אחיו. עובר למעצרו הנוכחי התגורר בבית סבתו ועבד כארבעה חודשים בתחנת דלק. במשך השנתיים שקדמו לכך עבד בשמירה ברשות הטבע והגנים.

הלה סיים 12 שנות לימוד ולא ניגש לבחינות הבגרות בשל קשיים במימונן. בהמשך התנדב לצה"ל כעובד כללי אך המצוקה הכספית של המשפחה הקשתה על רציפות הגעתו לבסיס ובשל כך שוחרר בשל אי התאמה. זה תיאר תחושת אכזבה והביע חרטה על התנהלותו אז, אשר לתפיסתו היא זו שהובילה למצבו העכשווי.

אשר למעורבותו בתיק זה, מסר הנאשם 2 כי באותה תקופה התמודד עם קשיים כלכליים ואחריות גדולה במסגרת המשפחה אשר יצרו אצלו לחץ ודאגה. לגרסתו, הנאשם 1 אותו הכיר באופן שטחי הוא זה ששכנעו להעביר הסמים בתמורה לכסף, תוך שניצל מצבו הרגיש והובילו למצבו הנוכחי. לצד זאת הביע צער על מעורבותו הפלילית ומסר כי זהו מעצרו הראשון בחייו והינו מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו, כמו גם ההידרדרות במצב המשפחתי-כלכלי לאור מעצרו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2 התקשה להתמודד עם האחריות שלקח על עצמו במסגרת המשפחתית בשל חוסר בשלות רגשית. זה ראה בהתנהגותו פורצת הגבולות כלגיטימית במטרה לעמוד בציפיות ממנו. בנוסף התרשם שירות המבחן כי זה נוטה להשליך הסתבכותו על האחר. לאור האמור סבור שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות בעתיד. לצד האמור, מעצרו והמחיר המשפחתי והאישי שמשלם עשויים להוות גורמים מציבי גבולות עבורו. בסופם של דברים שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית אלא בהטלת עונש מאסר בפועל לצד מאסר מותנה.

<u>טיעוני הצדדים</u>

בטיעוניה הכתובים לעונש הפנתה המאשימה לערכים המוגנים שבהם פגעו הנאשמים במעשיהם, בכללם: בריאות הציבור, הגנה על שלום הציבור ומניעת סיכון מפני עבירות פליליות ונזקים חברתיים ישירים ועקיפים כתוצאה מסמים מסוכנים. בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו פגעו הנאשמים בערכים שעניינם הסדר הציבורי ובטחון משתמשי הדרך. עוד ציינה את חומרתן של עבירות הסמים אשר נלוות בד"כ או יוצרות עבירות נוספות, ואת הצורך במיגורן.

בבחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים, על-פי המאשימה מדובר בפגיעה משמעותית, בשים לב לביצוע בצוותא אשר יש

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

בו להקל את ביצוע העבירה ואת ההימלטות, בשים לב לשעת ביצועם לפנות בוקר, ולהסתייעות ברכב לשם כך. עוד ולחומרא וזו סבורה כי יש לקחת בחשבון את סוגי הסמים, חלוקתם ליחידות, וכמותם. לשיטתה, אף אם הסמים נתפסו, אין בכך כדי להתעלם מהנזק הפוטנציאלי שבהפצתם. כך גם יש לתת את הדעת לתעוזה הרבה שהפגינו הנאשמים עת שעקפו המחסום המשטרתי והמשיכו בנסיעתם תוך השלכת הסמים מחוץ לרכב ובמטרה להכשיל השוטרים. הנאשם 1 נהג ברכב שעה שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה.

ביחס לנסיבותיהם האישיות של הנאשמים ולקולא הצביעה המאשימה על הודאתם והחיסכון בזמן השיפוטי. בעניינו של הנאשם 1 ולחומרא ביקשה לתת משקל רב לעברו הפלילי הכולל 2 עבירות קודמות בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע והברחת והחזקת טובין, אשר בגינן ריצה עונשי מאסר ממושכים. עוד יש לתת את הדעת כי זה ביצע את העבירות בתיק דנן בחלוף 9 חודשים בלבד מאז שחרורו ממאסר. ביחס לנסיבותיו של הנאשם 2 ולחומרא, הפנתה המאשימה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה רמת סיכון להתנהגות עבריינית בעתיד מצדו של הנאשם.

לאור האמור, זו עתרה לגזור על הנאשם 1 עונש מאסר ברף הבינוני של מתחם עונש הנע בין 14-24 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם 2 עונש ברף התחתון של מתחם עונש הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל , לצד השתת מאסר מותנה וקנס מכביד.

<u>בא-כוח הנאשם 2</u> בטיעוניו לעונש ביקש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו המבטאת הבעת חרטה ונטילת אחריות, זאת לצד החיסכון בזמן שיפוטי וקשיים ראייתיים שהיו בתיק. עוד ביקש לתת משקל לתיקון המשמעותי בכתב האישום בכללו השמטתה של עבירת קשירת הקשר באופן שיש בו להפחית בחומרת המעשים.

מדובר באדם צעיר, נעדר עבר פלילי אשר התנדב לשירות בצה"ל שבו המשיך כ-18 חודשים. כך גם יש לתת משקל לנסיבות חייו הקשות כפי שפורטו בתסקיר ובהן המצוקה הכספית והלחצים שנבעו בשלה ובשל האחריות לטיפול באחיו הקטנים, אשר השפיעו על ביצוע העבירות. עוד הפנה לכך שגם אם שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית אין בסופם של דברים המלצה נגדית בדמות השתת עונש מוחשי, כפי שיש ולעיתים שירות המבחן מוצא לנכון לעשות כן.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, זה לא חלק על הפגיעה בערכים המוגנים, אולם ביקש לאמוד את מידת הפגיעה בשים לב לסוגי הסם - הנמנים עם קבוצת הסמים ה"קלים" - לכמות שאינה גדולה, לעצם תפיסת הסם אשר מבטלת את קיומו של נזק ישיר ומותירה אותו בבחינת נזק פוטנציאלי בלבד. עוד ביקש לבצע אבחנה בין מי שמחביא הסמים מפני השוטרים במקום שבו אחרים בכללם אזרחים תמימים, יכולים למצוא הסמים לבין הסיטואציה בתיק הנוכחי שבה הסיכוי שמאן דהוא ימצא הסמים קטן עד מאוד. זה הצביע על קשת רחבה של עונשים במקרים בכגון דא. לאור כל האמור, סבור בא-כוח הנאשם 2 כי יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר ללא רכיב קנס לאור העובדה שאין מדובר בנאשם רצידיוויסט בעבירות סמים, ובגדריו להסתפק בתקופת ימי מעצרו של בת ה-6 חודשים.

<u>בא-כוח הנאשם 1</u> בטיעוניו לעונש ביקש להצטרף לדברי בא-כוח הנאשם 2 ולהוסיף עליהם. לדבריו, העונש שלו עותרת המאשימה אינו עולה בקנה אחד עם נסיבות התיק, וכך גם לא עם הפסיקה הנוהגת. זה סבור כי להודאתו של הנאשם 1 יש לתת משקל רב יותר מאשר על דרך הכלל, וזאת בשים לב לטענות משפטיות וראייתיות כבדות משקל שהיו בידי

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הנאשם. אכן הנאשם בסופם של דברים בחר להודות וזה אינו מבקש לחזור בו מהודאתו אולם הודאה זו, על רקע אותם קשיים, מגלמת בתוכה חרטה אמתית וחסכון משמעותי בזמן שיפוטי. עוד התבקש בית המשפט לתת משקל לגילו הצעיר ולנסיבות חייו המשפחתיות ובהן הוצאות לא מבוטלות עבור טיפולי פוריות והנפקויות של סיטואציה זו ולא רק בהקשר הכספי. הנאשם מצוי במעצר ממושך כאשר ידוע שתנאים במעצר קשים יותר מאשר אלו במאסר. לכל אלה, ביקש להוסיף טיעון הנוגע להבחנה לקולא בין סם מסוג קנביס לסם מסוג חשיש בשים לב לעוצמת החומר הפעיל הגבוהה יותר בזה האחרון.

הנאשם 1 בדבריו לעונש הביע צער והיעדר כוונה לסור לדרך הרעה. זה ביקש להתחשב בגילוי הצעיר ובאשתו. בשחרורו מתכנן לחזור לעבוד בניקיון. הנאשם 2 ביקש להתחשב בעבודה שזו העבירה הראשונה שביצע, הביע צער וחרטה והבטיח לחזור לתלם.

<u>דיון והכרעה</u>

על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב "**בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**".

בעבירה של החזקת הסם שלא לצריכה עצמית והפרעה לשוטר פגעו הנאשמים 1 ו-2 בערך המוגן של בריאות הציבור, הסדר הציבורי ושלטון החוק. בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, פגע הנאשם 1 בערך המוגן של ביטחון המשתמשים בכביש והסדר הציבורי.

בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות הסמים וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הצורך העז והבלתי נשלט, להשיג את אותה מנת סם. ביחס לכך ר' דברי בית-המשפט העליון בע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.12) לעניין הנזקים שנגרמים בעקבות עבירות הסמים: "**בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש**".

על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם ר' ע"פ 211/09 **שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010):

> **...הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של**

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הענישה בתחום הסמים.

בבש"פ 10638/08 **יפתח ויצמן נ' מ"י** התייחס בית-המשפט העליון לעבירה של אחזקת סם שלא לצריכה עצמית זו בציינו:

> **העבירה של אחזקת סמים שלא לצריכה עצמית היא אחותה של עבירת הסחר בסמים, והעונש המרבי לגביהן שווה - עד עשרים שנות מאסר או קנס פי עשרים וחמישה מן הקנס האמור בסעיף 16(א)(4)לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (סעיף 7(ג)לפקודת הסמים לעניין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, וסעיף 19א לעניין יבוא וסחר). ראו גם קדמי, על פקודת הסמים המסוכנים, הדין בראי הפסיקה, מהדורת תשס"ז - עמ' 86, 185, 198. הצד השווה בין שתי העבירות הוא הזיקה להפצת הסמים לזולת, בפוטנציאל או בפועל, בין בתמורה (סחר) ובין אם אחרת.**

בדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי, גם בעבירות בהן הורשעו הנאשמים ניתן למצוא קשת רחבה ביותר של עונשים, החל מעונשים צופי פני עתיד ועונשי מאסר בדרך של עבודות שירות (על דרך הכלל, בשים לב להליך שיקומי מוצלח), וכלה בעונשי מאסר שהגיעו לכדי שנתיים וחצי ויותר (בתיקים בהם נשמעו ראיות ודובר בנאשמים בעלי עבר פלילי משמעותי). לצד האמור לעיל, ו"ככלל אצבע", ניתן לומר כי מקום בו מדובר בהחזקת סמים מסוג קנביס או חשיש במשקל של מספר קילוגרמים ועד כעשרה קילוגרם ויותר דינם של הנאשמים להישלח למאסר מאחורי סורג ובריח:

ברע"פ 6138/05 **נמלה נ' מדינת ישראל** נגזרו 18 חודשים על נאשם שהורשע בגידול סם במשקל של 7 ק"ג. בעפ"ג 51345-12-11 **מדינת ישראל נ' תמם פרדי** החמיר בית-המשפט המחוזי בבאר-שבע עונשו של נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 10.5 ק"ג, מ-6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ל-14 חודשים מאסר בפועל. רע"פ שהוגש לעליון (2557/12) נדחה.

בת"פ 21391-10-14 **מדינת ישראל נ' גדי אורן ואח'** נגזרו על הנאשם 1, שהנו בעל עבר פלילי מכביד, בגין החזקת 18 ק"ג קנבוס, 30 חודשים מאסר בפועל, ואילו על הנאשם 4, שהנו נעדר עבר פלילי, ואשר החזיק יחד עם הנאשם 1 את הסם הנ"ל, נגזרו 15 חודשים מאסר בפועל (ערעורים על פסק-הדין וגזר-הדין טרם נשמעו). בתיק זה נשמעו ראיות.

בעפ"ג 971-05-10 **עדוי נ' מדינת ישראל**, אושר עונש מאסר בפועל של 26 חודשים בגין החזקת סם שלא לצריכה עצמית במשקל 38 ק"ג. עוד ר' ת"פ 77213-09-16 שבו גזר מותב זה על נאשם בן 22 ללא הרשעות קודמות, שהודה בהחזקת 2 קילו גרם קנביס, 9 חודשים מאסר בפועל; ועפ"ג 38161-12-16 שבו אישר בית-המשפט המחוזי עונש בן 14 חודשים על נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוג קנביס במשקל 6 קילוגרם.

מידת הפגיעה של הנאשמים בערכים המוגנים אינה מבוטלת כלל. המדובר בהחזקה משותפת של שני הנאשמים בסם מסוכן במשקל כולל שקרוב ל-5 קילוגרם. גם אם אין מדובר בכמויות גבוהות באופן חריג בוודאי שאין מדובר בכמות זניחה ואף לא קרוב לכך שכן, מכמות זו ניתן להכין מאות מנות סם לצריכה עצמית.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

משקל הסם מהווה נתון משמעותי בקביעת עונשו של מי שחטא בעבירות סמים שלא לצריכה עצמית, יחד עם זאת יש להדגיש כי אין לערוך יחס לינארי ישיר של כמות סם אל מול עונש נתון. הדברים אמורים מתוך השוואה שכל צד ביקש לעשות בעניינם של הנאשמים בתיק זה אל מול תיקים של נאשמים אחרים בכמויות גבוהות או נמוכות מ-5 קילוגרם.

העובדה כי ביחס לכמות הסם שנתפסה אין ראיות להוכחת סחר אינה חותרת תחת העובדה כי סם זה בסופם של דברים לא נועד לשימושם העצמי של מי מהנאשמים, אלא תכליתו למצוא דרכו לצרכני הסמים השונים. לא בכדי, ועל בסיס רציונל זה, העונש המקסימאלי הקבוע לצדה של עבירת הסחר שווה לזה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית.

השוואת העונשים בשתי עבירות אלו עולה בקנה אחד גם עם הערך המוגן שנפגע בביצוע עבירות אלו, והוא בריאות הציבור שהפגיעה בו זהה, בין אם מדובר בסחר בסם ובין אם בסם שלא נועד לצריכה עצמית. המלחמה בנגע הסמים הנה מלחמה סיזיפית וקשה, ועל-כן לא די ברטוריקה מחמירה, אלא גם בעונשים שיעמדו בהלימה עם אותה רטוריקה, ועם כוונת המחוקק. לא בלי קשר, דווקא ביחס לאלו המחזיקים סם שלא לצריכה עצמית בכמויות גבוהות ישנו קושי רב יותר לתפסם ולהעמידם לדין, שכן אלו אינם באים במגע אינטנסיבי עם כל אותם צרכני סמים אגב הפצת הסם.

מעבר להוראת החיקוק ומעבר לכמות הסם, הרי בתיק זה אלו קיימים מספר נתונים המחזקים המסקנה בדבר היות הסם ככזה שנועד שלא לצריכה עצמית, ומצדיקים החמרה בעונשם של הנאשמים.

המדובר בשני סוגי סם, האחד קנבוס במשקל 3.3 קילוגרם והשני חשיש במשקל 1.59 קילוגרם. שני סוגי הסמים היו מחולקים למספר רב של יחידות, הדברים אמורים בפרט לחלוקתו של סם החשיש לעשרים יחידות נפרדות.

אמנם מדובר בסמים הנמנים על הסמים הקלים, יחד עם זאת ראוי לחזור ולהדגיש כי סם מסוכן כשמו כן הוא, ובעל פוטנציאל לסכן את בריאות הציבור. גם אם מדובר בסמים שאינם נמנים על אלו הקטלניים הרי שנקבע לא אחת בפסיקה כי: "**סם מסוכן הוא סם מסוכן גם אם אינו מן הסמים ה"קשים". נזכיר לעצמנו, שמא יישכח הדבר מאתנו, כי המשיב עסק בסחר בסם מסוכן, דהיינו, בעבור בצע-כסף נכון היה לסכן את בריאותם ואת נפשם שלאחרים...**" (כב' השופט חשין בבש"פ 442/96 **מדינת ישראל נ' יריב טולדנו**).

וכן ע"פ 407/97 **אמויאל נ' מדינת ישראל**, תק-על 97(2), 375: "**המאבק בהפצת הסמים כולל גם הפצתם של סמים קלים יחסית, דוגמת הקנבוס; ולמיותר יהיה לחזור ולהזכיר את המעבר הקל - והטבעי - מצריכתם של סמים קלים לכבדים יותר**".

ההגנה ביקשה לבצע "תת-הבחנה" בין קנביס לחשיש וזאת כאמור על רקע ריכוז עוצמת החומר הפעיל בחשיש אשר גבוה פי שלושה מזה המצוי במריחואנה. לא הוגשה פסיקה לבית-המשפט התומכת באותה הבחנה שלה עותרת ההגנה, וכפי הנראה לא בכדי, שכן אין המדובר בסוגי סמים מקבוצה אחרת (כדוגמת סמים אופיאטיים או סמים הנמנים עם הקנבינואידיים הסינתטיים). הלכה למעשה הקנאביס מהווה את חומר הגלם לחשיש ולמריחואנה. בהתאם להליך המיצוי וההפקה מהקנביס ניתן להגיע להימצאותו של החומר הפעיל בריכוז העולה פי כמה מזה בו מצוי בתצורתו הטבעית וזאת

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

בסמים מסוג מריחואנה וחשיש.

הנאשמים אחזו בסמים בשעה 5:00 לפנות בוקר, בתוך רכבם, כאשר אלו שמים פעמיהם מאזור מעלה פארן לכביש 40 לכיוון מצפה רמון. המדובר בהימצאות באזור מדברי, בשעה חריגה כאשר בסביבתם של הנאשמים כמעט ואין ישובים. אף לא אחד מהצדדים האיר את עיני בית המשפט בנוגע לנסיבות הגעת הסם לרשותם של הנאשמים, ואלו נותרו לוטים בערפל. אפילו זו תמונת הדברים הרי שעל פני הדברים יש בהתנהלות המתוארת ללמד כי במהלך נסיעה זו ביקשו הנאשמים להעביר את הסם מגורם אחד בשרשרת הפצת הסם לרשותו של גורם אחר. ביחס לכך, יפים דברי בית המשפט העליון בערעור פלילי 9192/07 **איסטחקוב נ' מדינת ישראל**

> **המערער נמצא מחזיק בכמות גדולה ביותר של סם מסוכן ועד לסוף משפטו הוא לא טרח ליתן הסבר כיצד הגיע הסם לידיו ומה הייתה מטרתו. לפיכך, המסקנה המתבקשת היא שהוא ביצע את העבירה, למצער, מתוך מניע של רווח קל ובצע כסף, תוך שהוא תורם תרומה אדירה להפצתו של נגע הסמים בקרב החברה בישראל.**

הנאשמים בתיק שבפני אשר אינם טוענים לשימוש עצמי (בחלקו של הסם) שנמצא ברשותם, ובדומה לא נטען כי באמצעות מעורבותם בהעברת הסם מתאפשרת רכישת סמים לצריכתם העצמית. בנסיבות אלו מתבקשת המסקנה כי אלו פעלו מתוך תאוות בצע גרידא על חשבון בריאותו של הציבור.

בתיק דנן הסמים נתפסו, ומכאן שאין לדבר על נזק ישיר שנגרם לבריאות הציבור. מנגד, יש ליתן הדעת לנזק הפוטנציאלי ולסכנה הטמונה בסם. בתיקי סמים אמנם אין נוכחות קורבן במובן "הקלאסי" של אדם אשר בא ומטיח בנאשם כי פגע בו. ודוק, מדי יום מגיעים לפתחו של בית המשפט זה כתבי אישום רבים הנסובים סביב עבירות רכוש שבוצעו לצורך מימון הסם. לא אחת מדובר באנשים שאיבדו את כל ממונם במסגרת אותה התמכרות. בבואו של בית המשפט לבחון את הסיכון הנשקף ממעשיהם של הנאשמים, עליו לשוות לנגד עיניו את כל אותם צרכני סמים וכל אותן תופעות נלוות להתמכרות זו.

מעבר לכל המתואר לעיל הרי שמיוחסות לנאשם 1 עבירות תעבורה נוספות שחרף היותן מוגדרות ככאלה, מצדיקות החמרה ואף החמרה לא מבוטלת והכול באופן יחסי. כאמור, הנאשם נוהג ברכב וזאת כשאין ברשותו רישיון נהיגה כדין. יושם אל לב כי אין המדובר במי שעבר הכשרה מקצועית ורישיונו נשלל ממנו, אלא במי שמעולם לא הוכשר לאחוז הגה, לא עמד בדרישות התיאורטיות והמעשיות להיות זכאי לנהוג, ולענייננו, מי שפוטנציאל הסכנה הנשקף מנהיגתו גדול יותר.

נתון שני נוגע לנסיעה שאותה ביצע הנאשם, כאשר על פי הנלמד עניין לנו בנסיעה ארוכה ומשמעותית בדרך בין-עירונית בסמוך לפני השעה 5:00 לפנות בוקר, היינו בשעת חושך. גם בכך יש לאבחן את עניינו לחומרה על פני אלו שנוהגים נהיגה קצרה במקום ובזמן. בכך אין סגי, שכן הנאשם 1 מגדיל עשות, וכאשר השוטרים פורשים מחסום על הכביש זה עקף אותו מימין, החל לנסוע במהירות ונמלט מן השוטרים.

השילוב של נהיגה ללא רישיון נהיגה תוך הימלטות משוטרים אגב ביצוע עבירה פלילית הנו "שילוב רע" שלא אחת מביא

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

לתוצאות קשות בדמות תאונות דרכים, לרבות פגיעה ברכוש ובנפש. הדברים אמורים אפילו לא יוחסה לנאשם עבירה של נהיגה פוחזת ברכב. עניין זה יילקח גם כן במסגרת פוטנציאל הנזק. עוד יש בהתנהלות זו של הנאשם 1 הנמלט מהשוטרים ללמד על תעוזה לא קטנה.

במהלך הימלטותם מהשוטרים השליכו הנאשמים את הסמים מתוך הרכב, דבר אשר נועד להכשיל את השוטרים ולסכל אפשרות להוכיח את זיקתם לאותם הסמים. התנהגות זו גם כן מלמדת בעקיפין על דפוס התנהלות של עבריינים מיומנים לכל דבר ועניין.

לאור האמור לעיל, הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 נע בין 13 ל-30 חודשים מאסר בפועל, ואילו מתחם העונש בעניינו של נאשם 2 נע בין 10 ל-24 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם 2 בגדרי המתחם מן הראוי שזה יהיה בחלקו הנמוך, אם כי לא בתחתיתו. בהקשר לכך בית-המשפט לוקח בחשבון את הודאתו של הנאשם 2 שיש בה משום הבעת חרטה וחיסכון בזמן שיפוטי יקר. לאור האמור בתסקיר, והשלכת האחריות למעורבותו על גורמים חיצוניים, בדגש על נאשם 1, המשקל שיינתן לנטילת האחריות יהיה במשורה.

זאת ועוד, לנאשם 2 נסיבות חיים מורכבות, בכלל זאת התמודדות עם מצוקה כלכלית קשה מגיל צעיר ונטילת האחריות לפרנסת המשפחה בהעדר כלים תואמים, וזאת על רקע העדר תמיכה מצד אביו אשר נישא למספר נשים נוספות וחדל מלכלכם. הנאשם 2 הצליח לסיים 12 שנות לימוד ואף התנדב למשך שנה וחצי בצבא. הנאשם 2 צעיר בגיל ונמנה עם אוכלוסיית הבגירים הצעירים, על כל המשמעויות הנגזרות מכך. הנאשם 2 נעדר עבר פלילי, וזוהי הסתבכותו הראשונה על כל המשמעויות הנוגעות לרכיב ההרתעה של מאסר ומעצר ראשונים.

אשר לנאשם 1 ולקולא תילקח בחשבון הודאתו, אשר בדומה לנאשם 2 מגלמת בתוכה חיסכון בזמן שיפוטי יקר, הבעת חרטה ונטילת אחריות. ההגנה ביקשה ללמד כי בתיק זה המשקל שיש לתת לאותה הודאה אמור להיות אף גדול יותר מאשר על דרך הכלל וזאת נוכח הקשיים הראייתיים הבולטים שעמדו בבסיס צבר הראיות כנגד הנאשם. הודאה זו תקבל משקל ביחס לכל הפרמטרים הכרוכים בה. יחד עם זאת, מקום בו כלל לא נשמעו ראיות בתיק יש קושי לקבוע ולכמת את אותו קושי נטען, בפרט כאשר המאשימה לא הסכימה לטיעוני ההגנה בנוגע לאותם כשלים. יתרה מכך, כתב האישום תוקן ויש להניח כי תיקון זה גילם בתוכו אותם קשיים ראייתיים, ולמצער חלקם. עוד ולקולא יילקחו בחשבון גילו הצעיר יחסית של הנאשם 1 וכן קשייו שלו ושל בת-זוגו להרחיב את המשפחה על כל המשמעויות הנגזרות מכך.

מנגד ולחומרה, אין דומה עניינו של הנאשם 2 הנעדר עבר פלילי לעניינו של הנאשם 1 שזוהי הרשעתו השלישית בדין. ביתר פירוט, לנאשם 1 הרשעה משנת 2014 בגין הברחת טובין והחזקת טובין מוברחים, בגינה נגזרו עליו חמישה חודשים מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, לצד השתתו של מאסר צופה פני עתיד וקנס בסך 18,000 ₪. הגם שבתיק זה לא דובר על עבירות סמים, עיון בכתב האישום המתוקן שבו הורשע הנאשם מלמד על קווי דמיון מסוימים. אז כהיום פעל הנאשם בצוותא חדא עם אחר שהיו בחזקתו שני ג'יפים. אז כהיום נמצא הנאשם בשטח סמוך לנחל רביבים

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

והיה חלק משרשרת העברת טובין בדמות מאות חפיסות סיגריות ממצרים שחובת תשלום המס בגינן עברה את הסך של 700,000 ₪. אז כהיום נמלט הנאשם מכוחות המשטרה שביקשו לעכבו.

בנוסף לנאשם 2 הרשעה משנת 2016 בגין עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, בגינה הושת על הנאשם 2 מאסר בפועל למשך עשרה חודשים לצד קנס ועונשה צופה פני עתיד. הנאשם מבצע את המיוחס לו בתיק זה תקופה קצרה יחסית לאחר שחרורו מהמאסר, דבר המלמד כי הליכים פליליים קודמים, לרבות עונשי מאסר שהושתו עליו, לא היה בהם כדי להרתיעו מלשוב ולחטוא בעבירות פליליות פעם נוספת כשבזו הפעם עניין לנו בעבירות סמים. נמצא כי שני רכיבים מהותיים מאבחנים את עניינו של נאשם 1 מעניינו של נאשם 2, האחד חלקו הגדול יותר של נאשם 1 בעובדות כתב האישום המתוקן והשני עברו הפלילי.

בתיק לא התבקש תסקיר בעניינו של נאשם 1, ומשכך לא נפרשו מלוא הנתונים הצריכים לעניין לגבי מידת הזדקקותו של זה להליך טיפולי ומידת יכולתו להירתם להליך שכזה. בין כך ובין כך, לגבי שני הנאשמים אין לדבר על הליכי שיקום שבגינם יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם. היעדרו של הליך טיפולי מחייב מתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד לצד משקל מה לשיקולי הרתעת הרבים נוכח נפוצותן של העבירות שבהן אלו הורשעו.

אשר לעיצום הכספי, וכפי שצוין לעיל, הבסיס לביצוע העבירות בתיק זה מקורו בבצע כסף על חשבון בריאותו של הציבור. כשזו תמונת הדברים, ובהתאם לפסיקה הנוהגת, יש צורך בהשתתם של עיצומים כספיים כואבים שיהיה בהם כדי ללמד בדבר חוסר הכדאיות בביצוע עבירות סמים, בין אם עבירות סחר ובין אם החזקת סם שלא לצריכה עצמית.

<u>מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם 1 את העונשים הבאים:</u>

א. 18 חודשים מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו, 7.11.16;

ב. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג עוון;

ג. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג פשע;

ד. 10 חודשים פסילה בפועל מלהחזיק או להוציא רישיון נהיגה. פסילה זו תחול מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו. אין לנאשם רישיון נהיגה להפקיד;

ה. 9,000 ₪ קנס או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.1.18.

<u>מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם 2 את העונשים הבאים:</u>

א. 11 חודשים מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו, 7.11.16;

ב. חמישה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

עוון;

ג. עשרה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג פשע;

ד. 5,000 ₪ קנס או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.1.18.

ניתן צו לסמים: להשמיד.

ביחס ליתרת המוצגים ניתן צו כללי: להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן והודע היום, י"ד בסיוון התשע"ז, 8 ביוני 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©